

**Dénes
Ferenc**

sportközgazdász

VÉLEMÉNY

Irány Európa!

Hihetetlenül sokat jelent a magyar futballnak a vasárnapi siker, hogy a felnőtt férfiválogatott kiharcolta a részvételt a 2016. évi franciaországi Európa-bajnokság döntőjében. És ebből a sikerből az ország is profitálhat. Profitálhat, mondom, mert ahogy a viccek Móríckájának mindenről az, sportközgazdászként nekem még a legnagyobb sportsikerekről is a pénz jut eszembe.

Márpedig Norvégia legyűrése kettős győzelemmel a Magyar Labdarúgó Szövetségnek azonnal megnyitott egy nagyjából 3,7 milliárd forintos bevételi számlát az európai szövetségnél, az UEFA-nál, amely összeg akár újabb egymilliárd forinttal nőhet az Eb-n elért eredményeink alapján. További bevételeket jelent majd a nyilván megszaporodó szövetségi szponzorok hozzájárulása és a magyar válogatotért szorító milliók ajándéktárgy-vásárlása is.

Hosszú távon minden valószínűség szerint felértékeli a teljes magyar futballt a vasárnapi eredmény.

Értékesebb lesz a bajnokság mind a reklámozóknak, mind a televízióknak, de reményeink szerint a közönségnek is, hiszen már a mostani hétvégétől kezdve árgus szemekkel figyelhetjük a futballpályákat, vajon a külföldön játszó sztárjainkon túl, ki lesz az, aki kiiktatja Wayne Rooney-t, az angolok kiváló csatárát, vagy oda-vissza bőrizi majd Sergio Ramost, a rettenthetetlen spanyol védőt a jövő évi nagy versenyen. A nagyobb helyszíni érdeklődés több jegy- és a csecsebecse tárgyak eladásából származó klubbevételt jelent.

A vikingek feletti győzelem a magyar futballisták iránti érdeklődést is jelentősen növelheti, ami fokozódhat, ha, mint reméljük, megálljuk a helyünket Franciaországban. Futballistáink játékjogának felértékelődése nemcsak személy szerint nekik jó, hanem, ha jól menedzselik a helyzetet, a klubjaik is tetemes pénzt rakhatnak zsebre. Sőt, nagyobb értelmet adhat a magyar futballakadémiák képzési rendszerének: már nemcsak a magyar piacra képezhetnek játékosokat, a fiatal futballisták előtt könnyebben nyílhatnak meg a hazainál jóval értékesebb nagy európai labdarúgó-régiók is.

Az Eb-részvétel előnyös a magyar gazdaságnak is.

Lecseréljük majd a televíziókat, rengeteg sör gurul le a torokkon, a kiutazások megszervezése a turisztikai ipar hazai bevételeit növeli, az adóbevételekkel az adóhatóság jár majd jól, de főleg a telekommunikációs cégek híznak majd: a helyszíni szurkolás élménye vagy érzéseink közösségi médián való megjelenítése ugyanis sok pénzt megér majd nekünk.

A siker tehát jótékonyan hat a magyar futballisták, a klubok, a szövetség pénztárcájára, jó érzéssel tölti el a magyar szurkolókat, de a gazdaság fellendítésével mindenkinek juthat kézzelfogható rész az örömből. (És persze jótékonyan elfedi az elmúlt három évtized baklövéseit, a magyar labdarúgás, beleértve a szurkolók korrumpáltságát, a szakmai és menedzsmentteljesítmények alacsony fokát, a közpénzek szerepét, a mostani tao-rendszer elhibázott voltát és sok minden mást.)

De mégsem csak a pénzről van szó. A vasárnapi mérkőzés lefújása után a Groupama Aréna kijelzőjén felvillant az „Irány Európa!” szlogen. Telitalálat volt. Osztyák ezt a közösségi médiumokban keménykötésű szittyák és vézna entellektüelek azóta is. És nekem ez nagyon tetszik. Megannyi keleti nyitás, kerítés, acsarkodás és zavaros beszéd ellenére többségünk talán mégiscsak Párizsra veti szemét. Részt veszünk Európa nagy játékában, ott a helyünk.